

670,000 Kr. Naar vi have ment ikke at burde gaa højere, er det sket under Hensyn til den efter min Mening meget uheldige ny Teaterlov. Jeg skal ikke her nærmere komme ind paa Ordningen af Forholdet mellem det lgl. Teater og Privatteatrene, men det forekommer mig, som jeg allerede den Gang udtalte, høist urigtigt og uheldigt, at man har knyttet Vibeholdelsen af det lgl. Teaters Monopol paa den egentlige nationale Del af Repertoiret til den Betingelse, at det regelmæssig spilles igennem i Løbet af 10 Aar, altsaa i en stadig vekslende Turnus, saaledes at det hvert Aar skal spille omtrent 15 af de udpegede ældre Stykker og blive ved dermed i en evindelig Turnus. Det forekommer mig, at dette lægger store Hindringer i Vejen for Arbejdet paa Opførelsen af ny Stykker paa det kongelige Teater, og at det i det hele taget paa saa mange Punkter vil hemme og genere dets Virksomhed, at man ogsaa maa finde sig i, at Resultatet bliver en mindre Indtægt end den, der under andre Betingelser vilde kunne naas. I øvrigt deler jeg den af den ærede Ordfører udtalte Mening, at der maatte kunne naas et ikke saa lidt heldigere Resultat i Retning af Forestillingsindtægten end det, der har været naaet i de senere Aar. Jeg tror, at en væsentlig Grund til det lidt gunstige Resultat maa søges i den, efter hvad der kommer frem, ofte planløse Maade, hvorpaa der arbejdes, saaledes at et ikke lidt Arbejde gaar spildt. Naar det kongelige Teater saaledes nu for nylig samtidig med, at Dagmartheatret bringer et Stykke som „Gök von Berlichingen“ til Opførelse, opfører et nyt Stykke, der er bødshamt ved første Opførelse og kun opnaar at gaa 3 Gange, saa er der spildt meget Arbejde, som vistnok kunde være anvendt paa en heldigere Maade for Teatret. Og der berettes jo ikke saa sjældent, især paa Operaens Omraade, at nu paatæntes den Opera opført, og at den er under Indstudering; men efter nogen Tids Forløb siges det, efter at der er arbejdet en Del derpaa, at den har maattet henlægges uden at være kommen til Opførelse. Det er dette Spild af Arbejde, som uden Tvivl hidrager ikke lidt til, at Forestillingsindtægten ikke naar til det, som den ganske vist burde være. Men ligesom vi ikke have kunnet gaa med til at foreslaa Indtægten forhøjet saa meget, som sket er fra Flertallets Side, have vi heller ikke kunnet tiltræde Flertallets Forslag om at ned sætte Udgifterne saa betydelig, som sket er. Det ærede Flertal har særlig foreslaaet Udgifts-kontoen Nr. 11: „Udgifter af ubestemt Omfang“, nedsat med et samlet Beløb af om-

trent 64,000 Kr. Paa Kontoen ere disse Udgifter anslaaede til lidt over 200,000 Kr., altsaa udgør Nedsættelsen omtrent en Tredjedel af Beløbet. Jeg anser det for ganske umuligt for Teatret at kunne nøjes med de saaledes nedsatte Udgifter, særlig naar det skal anstrenge sig for at give et mere rigt holdigt og vekslende Repertoire, som kan skaffe større Indtægt. Det forekommer mig saaledes besynderligt, at Udvalgets Flertal med dette for Dje foreslaar Konto Litra B. nedsat med 6,000 Kroner, og jeg tror heller ikke, der kan være Tale om at ned sætte Kontoen Brændsel, Væghsning og Rengøring med $\frac{1}{4}$ af Beløbet, altsaa med omtrent 13,000 Kr., ligesom flere andre Nedsættelser synes at være af en ret umulig Natur. For øvrigt maa det dog over for, hvad den ærede Ordfører fremførte med Hensyn til Teatrets Økonomi, næppe glemmes, at Nissdagen jo er gaaet ind paa i Aarenes Løb at give en Forhøjelse af Lønningskontoen, som gør det umuligt at naa det samme Balanceresultat som i tidligere Tider. Det er klart, at, naar man f. Eks. gaar ind paa, hvad jeg i og for sig finder rigtigt og naturligt at gaa ind paa, nemlig en Forhøjelse af Kapellet's Lønning, vil det ikke kunne give sig Udslag i en højere Forestillingsindtægt. Det er en Forhøjelse af Udgifterne, som stiller Balancen mindre gunstig for Staten; det kan ikke være andet. — Med Hensyn til Kontoen VI A.: kunstneriske og videnskabelige Understøttelser, skal jeg tillade mig at udtale i al Almindelighed, at det vistnok kunde være ønskeligt, om der fremtidig blev øvet lidt strengere Kritik fra Ministeriets Side med Hensyn til ny Forslag paa denne Konto. Kontoen er jo vokset saa betydelig i de sidste 10 Aar, at medens den i Tirserne — jeg regner her Kontoerne A. 2, 3 og 4 — udgjorde knapt 34,000 Kr., udgjorde den i 1890 95,000 Kr., og vil med de her foreslaaede Forhøjelser for det kommende Aar udgøre 116,000 Kr. Herefter har man altsaa strakt sig ret langt i Medtagelse af dem, der have Krav paa Statens Understøttelse i kunstnerisk og videnskabeligt Øjemed, og det turde være ønskeligt, om man i Fremtiden stillede lidt strengere Forordninger, end der hidindtil er blevet stillet paa forskellige Punkter. Hvad angaar Værdningsforslaget under Nr. 152, en Understøttelse til Forsfatteren Pontoppidan, skal jeg kun bemærke, at det Brev, som den ærede Ordfører oplæste, ikke har forekommet Mindretallet at bortrykke den Antskudssten, som har været til Stede for en Forhøjelse af Understøttelsen til denne Forsfatter, og navnlig, at det ikke var Tilfældet, saa længe, som dette Brev ikke forelaa for Offentligheden, saaledes som